

Tothom coneix el tòpic:

«No és concebible una vida universitària autèntica sense un mínim d'investigació». Però, desgraciadament, en la pràctica, el tòpic tot sovint es traïx, almenys en un aspecte: en arribar el moment d'oferir els resultats d'aquesta investigació —més o menys modestos, més o menys reeixits— mitjançant la comunicació social a la lliure crítica, necessària a tota labor científica.

Les Dependències a Tarragona de la Universitat de Barcelona es troben en llur primera etapa vital, lligades a l'Alma Mater barcelonina que els dona vida, amb un planter jove de professors curulls d'illusions i de projectes. Un d'aquests projectes veu avui la llum i es fa realitat palpable en exposar els resultats d'una tasca intel·lectual —testimoni d'una dedicació científica— tot fent acte de presència en el món de la investigació.

Les nostres dificultats de treball són remarcables per mil conceptes, però l'esforç val la pena, perquè les nostres investigacions tenen una característica que les fa apreciables: no són labor de gabinet, sinó que estan arrelades en el nostre treball docent quotidià. I no volem separar ambdues vertents de la nostra vida universitària, sinó que volem realitzar la síntesi de les hores callades de la reflexió amb els contactes vivents de les aules. Per tant —i ho indiquem tot anticipant una crítica— la major part de les col·laboracions actuals tenen un aire de lliçó magistral que potser les allunya del típic treball d'investigació pura, base per a ulteriors exposicions. En les nostres col·laboracions, en canvi, diríem que hi predomina el camí invers: una reflexió promoguda a classe va incitar a una investigació que es va desenvolupar en forma de diàleg escolar i prengué cos en una exposició definitiva.

Potser és un procediment heterodox? Possiblement... però té l'avantatge, insisteixo, d'aquest contacte càlid, incitant, que el professor viu en les seves hores de classe i va gestant en el silenci del seu despatx tot aprofundint i pensant, sense allunyar-se de la realitat de la seva tasca contínua.

La majoria de nosaltres hem publicat ja en altres mitjans de comunicació, però ens ha il·lusionat de sortir junts a la llum pública per donar així fe de la nostra solidaritat i del desig que ens guia de servir aquest centre tarragoní, embrió d'immediates Facultats i potser també d'una Universitat catalana.

En aparèixer aquest número, la primera promoció de llicenciats d'aquest centre ha iniciat ja la seva tasca professional. Algun fins i tot s'ha incorporat com a ajudant al nostre grup docent. La institucionalització d'aquestes dependències es perfilava nítida en un horitzó pròxim i ja ha entrat en vies d'una tramitació legal. Creiem, doncs, oportú enviar en aquestes circumstàncies i des d'aquestes pàgines, una salutació a les publicacions anàlogues i a la societat que ha de donar acolliment al fruit del nostre treball, amb la qual ens comprometem a oferir-li, així que els anem produint, els resultats de la nostra labor intel·lectual.

ARTUR JUNCOSA I CARBONELL